

Publicerad 2006-05-19 10:09 av Terese

när du var en stormvind

var jag ett barn

levnadsöde.

kulta kaunis.

viskade du i mitt öra.

kulta kaunis.

Allt var så skimrande vackert

men allt som blev kvar var ärr

och upprörda minnen.

Orkanen kom.

rörde om allt

skapade kaos av färger i min vardag

som förr var så grå

rött

rött

rött

och ingenting kunde skilja mig ifrån dig

ingenting utom du.

jag trodde vi var oskiljaktiga

Hjärtats språk

skrek vi ut

i varandras ansikte.

Rakt in i varandra

där orden stannade kvar

Jag som satt gränsle över dig i parken, under solen.

Myrorna var överallt.

minns du?

Jag minns allt.

Din röst, din doft, ditt hjärtas rytm.

Du gjorde mig levande, vackerillusion.

Du gav mig livet.

jag skall aldrig glömma dig, vildvind.

på återseende, på återseende.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Terese med Poeter.se id #1943 innehar upphovsrätten